

Şehitlere Şiir Yok

– Gökdeniz · 06 Mart 2021

ŞEHİTLERE ŞİİR YOK BENDEN ARTIK

Çok oldu bırakalı şiir yazmayı şehitlere artık...

Ne zaman öfkem yalın kılıç dökülse dudaklarımdan,

Ne zaman boğazımın düğümlerinden sızsa, beynime yağmur gibi saplanan kelimelerim,

Ne zaman dolsam dolsam da taşamasam, birkitirdiklerimin çeperlerimi zorlamasından kıvrana kıvrana muzdaripken,

Tutamayıp kendimi, bütün dünyaya mermi gibi püskürtsem ruh ifrazatımı ne zaman,

Gözlerimi, oğlunun bayrak rengi tabutunu sıvazlayan babanın ellerine kilitlenmiş buluyorum...

Yazmayacağım artık birşey.

Azmayacağım öfkemden, kızmayacağım, kazmayacağım kendi ruhuma mezarımı.

Susacağım, ne zaman şehadete şahit olsam vatan toprağında.

Pusacağım kalbimin kıvrımlarına gizlenip.

Kusacağım sancılarımı direnen beynimin üzerine, vurdumduymazlık ağımlı fırlatıp dolanana kadar kolum bacağım, çırpına çırpına.

Munis bir kaplan olacağım.

Kendime bile dillendiremediğim ihanetleri bırakacağım kendi haline, bursunlar beni.

Sözlüsünün şalını ciğerlerine özlemle çekerken bir yandan kısık gözlerle, ölümün yorganı usul usul üzerlerine inen Mehmetlerin, çetelesini tutacağım sadece.

Vursunlar beni.

Yazmayacağım bir şey artık.

Kalemimi kanla doldurmuş gibi hissediyorum kendimi, mürekkep yerine.

Sanki bir benim kalemime yarıyor şehadetleri Mehmetlerin?

Bütün dünyası başına yıkılmış insanların kahrından, bütün umutları başlarına geçirilmiş bir milletin ızdırabından, kursağıma birşey geçmeyecek artık.

Yok, yazmayacağım..!

Sağ elim kalbimde, Fatiha tütsülü nefesimde kurutacağım göz pınarlarımı,

Kıyamdayken sadece bedenim.

Şehide şiir yok artık...